

РЕШЕНИЕ

№ 946

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9881** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от К. Р. К. от [населено място] срещу Заповед № 732/05.10.2022 г. на председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с която е отказан достъп до поискана със заявление от 20.09.2022 г. от жалбоподателя обществена информация.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта. Посочва, че факта, че трето лице фигурира в предмета на исканата обществена информация, сам по себе си не значи засягане на неговите интереси. След като органът се позовава на този интерес, той е длъжен да идентифицира интереса и да установи като прогноза, неговото засягане. Немотивираното посочване на засегнат личен интерес, прави акта немотивиран. Моли за отмяна на заповедта и за задължаване на ответника да предостави поисканата информация.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата, като посочва, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски за държавна такса.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Ответникът – председателят на Комисия за защита на потребителите, в писмено становище счита жалбата за неоснователна. Излага съображения за това, че актът е

издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при спазване на процесуалните правила. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание, представляван от юрк. Д., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за законосъобразност на оспорения акт и неоснователност на жалбата.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № Ц-03-8895/20.09.2022 г. за достъп до обществена информация до КЗП, на основание чл. 24 и чл. 25 от ЗДОИ и заповед № 633/23.08.2022 г., К. Р. К. е поискал предоставяне на обществена информация, а именно сканиран препис от предложението на нарушителя по АУАН № 930/31.08.2022 г., отправено до наказващия орган за сключване на споразумение.

С писмо изх. № Ц-03-8895/26.09.2022 г., КЗП е уведомила дружеството „Елвивето“ ООД за постъпилото заявление за достъп до обществена информация, с което е поискано копие от Споразумението по издаден на дружеството АУАН № 00093/31.08.2022 г., като на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, е изискано изричното съгласие или изричен отказ за предоставяне на информацията.

До К. е изпратено писмо с изх. № Ц-03-8895/26.09.2022 г. на КЗП, с което е уведомен, че по повод подаденото от него заявление за достъп до обществена информация, на основание чл. 31, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ е изискано изричното съгласие или отказ от дружеството за предоставяне на исканата информация, поради това, че се касае за информация отнасяща се до трето лице. З. е уведомен, че на основание чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, срокът следва да бъде удължен.

С писмо до КЗП по електронната поща, с вх. № Ц-03-8895/07.10.2022 г., „Елвивето“ ООД е изразило изричен отказ за предоставяне на информацията по заявление вх. № Ц-03-8895/20.09.2022 г. за достъп до обществена информация.

Със Заповед № 732/05.10.2022 г., на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, председателят на КЗП е отказал достъпа до исканата информация. В мотивите е посочено, че на дружеството „Елвивето“ ООД е поискано съгласие или отказ за предоставяне на заявителя на поискания документ, като с писмо с вх. № Ц-03-8895/07.10.2022 г. същото е изразило изричен отказ за предоставяне на събраните по преписката документи. Сочи се, че в случая исканите документи засягат интересите на третото лице и е получен изричен отказ за предоставяне на информацията, и след като заявителят не е доказал наличие на надделяващ обществен интерес, следва да се приложи разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и да се откаже достъпът до исканата информация.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 11.10.2022 г.

Жалбата е подадена чрез ответния орган на 24.10.2022 г.

По делото са представени от жалбоподателя със заявление от 24.01.2023 г. документи, част от административната преписка по издаване на АУАН № 000930/31.08.2022 г. на КЗП, предоставени му със заповед № 633/23.08.2022 г. на председателя на КЗП по заявление за достъп до обществена информация с вх. № Ц-03-7895/16.08.2022 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 732/05.10.2022 г. на председателя на КЗП, с която е отказан достъп до обществена информация, поискана от К. Р. К., със заявление вх. № Ц-03-8895/20.09.2022 г.

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годен за оспорване акт – заповед за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, в срока по чл. 149 от АПК, като съдържа изискуемите реквизити и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, е издаден от компетентен административен орган – председателят на КЗП, който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. В чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Поради това заповедта е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието ѝ съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В заповедта са посочени правните и фактическите основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. В този смисъл, макар и лаконично, заповедта е мотивирана. Органът е посочил, че отказва предоставянето на поисканата информация, тъй като е налице изричен отказ от страна на третото лице за предоставяне на поисканата информация. В заповедта е посочено третото лице, което е отказало информацията да бъде предоставена, макар ѝ индивидуализацията на това трето лице да не е задължителен елемент от съдържанието. Достатъчно е да се посочи, че е налице необходимост от

съгласие от трето лице и същото не го е предоставило. Дали действително е необходимо това съгласие ще бъде разгледано по-долу в решението.

Отказът е постановен извън 14-дневния срок по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Предвид това, че е изискано съгласието на трето лице относно предоставянето на информация, срокът за произнасяне е продължен с още 14 дни, съобразно разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ, за което заявителят е уведомен с писмо изх. № Ц-03-8895/26.09.2022 г.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалните правила за това, като органа не е допуснал съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа мнението, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което решението ще се преценява по съответствието му с материалния закон.

По съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а от текста на чл. 11 от ЗДОИ се установява, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до официалната информация, която се съдържа в нормативни актове, се осигурява чрез обнародването им, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 на чл. 12 от ЗДОИ, е свободен и се осъществява по реда на този закон. Достъпът до служебната информация също е свободен, като съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗДОИ, този достъп може да бъде ограничен в конкретно предвидени случаи, а именно, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 от ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. В текста на чл. 37 от ЗДОИ, императивно са предвидени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно когато исканата

информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, или когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

В процесния случай е налице хипотезата на т. 2 от чл. 37, ал.1 от ЗДОИ. Безспорно се установява, че исканата информация засяга интересите на трето лице – дружеството „Елвивето“ ООД, тъй като искането касае направено предложение по реда на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН за сключване на споразумение за приключване на образувано срещу дружеството административно наказателно производство. В тези случаи съответният орган, съгласно чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице, както и е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасяща се до него информация. В съответствие с това изискване, КЗП е изпратила уведомление и съответно е поискано изрично съгласие за предоставяне на информацията.

Както бе посочено, с писмо с изх. № Ц-03-8895/26.09.2022 г., жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 31 от ЗДОИ е поискано изрично писмено съгласие от третото лице, за което се отнася исканата информация.

Видно от приетите по делото доказателства, в КЗП е получен отговор от „Елвивето“ ООД, в което е изразено изричното несъгласие от дружеството за предоставяне на исканата информация. Действително, в чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ е предвидена възможност, при наличие на изрично несъгласие на третото лице, органът, от който е поискана информацията да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице, но само в случай, че е налице изключението, регламентирано в чл. 37, ал. 1, т. 2 или хипотезата на „надделяващ обществен интерес”.

Понятието „надделяващ обществен интерес“ е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция, "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Доводите в тази насока жалбоподателят не е обосновал нито в производството пред административния орган, нито пред съда. От съдържанието на документите, изхождащи от незадължени по ЗДОИ субекти, каквото е частноправният субект „Елвивето“ ООД, не може да се разкрие информация целяща да разкрие корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ, какъвто задължен субект е Комисията за защита на потребителите /Решение № 146/08.01.2014 г. по адм.д. № 7182/2013 г. на ВАС, VII отделение/.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че безспорно биха били засегнати интересите на третото лице, в случай че информацията бъде предоставена на заявителя, а и също така не е налице надделяващ обществен интерес, тъй като самото предложение за сключване на споразумение е част от административнонаказателното производство и доколкото не е налице произнасяне по него от страна на наказващия орган, същото не може да окаже влияние в обществената сфера.

Тук следва да се посочи, че законодателят въвеждайки споразумението по ЗАНН,

позволява законосъобразно приключване на административнонаказателното производство в по-кратки срокове. При това ново положение в закона, наказващият орган е длъжен да разясни на лицето правните възможности и последици от споразумението. То се съставя в писмена форма между страните и се издава вместо наказателно постановление. При сключването му е предвидено намаляване на размера на глобата или имуществената санкция в определен размер от минимума, предвиден за извършеното нарушение, а когато в закона не е предвиден минимум – по договаряне между страните, но не повече от определен процент от половината от максимума. Налице са и хипотези, при които споразумение не може да се сключи, а именно: за повторно извършено нарушение; за нарушение, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който на нарушителя е наложено административно наказание извън случаите при повторност, или е издадено предупреждение за нарушение от същия вид; в случай че деянието, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение, съставлява престъпление; споразумение се допуска, в случай че производството пред наказващия орган е образувано по реда на чл. 3б, ал. 2 от ЗАНН; когато признанието на нарушителя не се подкрепя от събраните доказателства по преписката. Споразумението по ЗАНН е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление. Сумата се заплаща в 14-дневен срок от сключването, а в случай, че не бъде заплатена, наказващият орган обявява, че не е постигнато споразумение и издава наказателно постановление. Т.е. споразумението само по себе си би било обект на засилен обществен интерес, едва след като бъде изпълнена целта му, а именно когато административнонаказателното производство е приключило с него.

От изложеното може да се направи обосноваване, че оспореният акт не противоречи й на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай, предоставяне на данни за третите лица, чиито интереси се засягат от исканата информация, по никакъв начин не са относими към дейността на председателя на КЗП, тъй като с направеното предложение за сключване на споразумение не приключва административнонаказателното производство, а е част от него.

Поради това, като е приел, че информацията засяга трето лице, изразило изрично несъгласие и при липсата на надделяващ обществен интерес, органът е постановил правилно решение и е отказал достъпът до тази информация.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което следва да бъде потвърден.

По разноските:

В полза на жалбоподателя, с оглед изхода на спора не се дължат разноски.

В полза на ответника се дължат разноски. Ответникът, чрез юрк. Д., претендира присъждане на разноски по делото. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят

разноски в размер на по 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Р. К. от [населено място], против Заповед № 732/05.10.2022 г. на председателя на КЗП, с която е отказан достъп до поискана със заявление от 20.09.2022 г. от жалбоподателя обществена информация.

ОСЪЖДА К. Р. К., **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за защита на потребителите сумата от 100,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: